

Det här är ingen jävla kärlekshistoria 7e utkast

Ett komprimerat långfilmsmanus av

Victor Lindgren
Tarmo Rissanen

En adaption av Tarmo Rissanens novell KBK

Bautafilm AB
29-04-2014

victor@bautafilm.se

EXT. FANTASILANDSKAP. KVÄLL

Vi ser Mark springa genom ett fantastiskt landskap iklädd en grå hoodie och mjukisbyxor. Han är skitig och ansträngd men har en självsäker blick, han vet var han ska. Miljön är grön och förgylld, en ickeverklig het, en dröm eller ett minne.

MARK

(voice over)

Vi tar det från början. Det här är ingen jävla kärlekshistoria. Det är ingen historia. Det är på riktigt.

INT. BIL. DAG.

Från fantasi till verklighet.

En bilresa genom ett förortslandskap. Mark tittar ut genom bilfönstret och ser en drake flyga över hustaken. De åker mot villakvarter där raderna med hus är evighetslånga. Draken flyger högre, och försvinner tillslut från himlen.

MARK

(voice over)

Husen har färg, många färger, de kompenserar precis som Mercedes suvvar, penisförlängare fast mänsklichetsförlängare.

Mark blåser varm luft på rutan och gör en smiley i imman. Han tittar genom bakspeglern på sin mamma som kör bilen, hon ger honom ett leende.

TEXT: AKT 1 VÄRLDEN

EXT. FAMILJENS HEM. GÅRD. DAG

Mark kliver ur bilen. Han slänger en blick på grannen som iakttar honom från andra sidan vägen.

INT. FAMILJENS HEM. EFTERMIDDAG

Mark lägger sig på sängen och andas ut.

MARK

(voice over)

Det handlar hela tiden om att fästa bitar på nummer, att inte låta till exempel vänster öga sitta på höger,

MARK
 eller underläpp på överläpp, vi
 måste alla se ut som människor för
 att kunna passera genom
 gränskontrollerna.

INT. FAMILJENS HEM. HALL. EFTERMIDDAG

Mark möter sin syster Elle i hallen. Hon är välklädd och har
 just avslutat arbetsdagen. De ger varandra en lång kram.

MARK
 (voice over)
 Tid passerar inte bara, det är som
 en tunnel, vi ligger på bårar och
 forslas igenom. Det enda vi kan
 göra är att blinka, i förhoppningen
 om att fånga flugor mellan våra
 ögonfransar.

INT. FAMILJENS HEM. KÖK. KVÄLL

De sitter i gemensam tystnad runt middagsbordet. Syster
 försöker småprata lite.

MARK
 (voice over)
 Vad som helst kan hända, vi kan
 sluta andas, vi kan sticka ut
 varandras ögon med knivarna och äta
 upp dem - vi kan kläckas. Bli
 drakar. Därför händer ingenting.

EXT. FAMILJENS HEM. HUSTAK. KVÄLL

Mark och Elle sitter på taket. De drar upp den korta stegen
 de använt för att komma upp så att ingen annan ska kunna
 följa efter. Elle tänder bådas cigg, de röker, tittar ut mot
 grannens trädgård. Upplysta fönster med fördragna gardiner.

ELLE
 Vet du vad jag alltid hoppas?

MARK
 Nä, vadå?

ELLE
 (pekar med ciggen)
 Jag hoppas att dom ska stå och
 dansa, med fördragna gardiner, en

ELLE
 massa folk. Så att hängbrösten
 liksom studsar runt.

MARK
 (skrattar)
 Och slår dom i ansiktet.

De fnittrar, och röker. Elle pekar med ciggen mot Marks hand.

ELLE
 Vad är det där?

Mark håller fram handen. På hans lillfinger sitter en plastig **stjärnring**.

MARK
 Åh, du vet, en ring.

ELLE
 Med tanke på hur ful den är så
 tänker jag anta att det inte är ett
 eget inköp.

Mark vrider på sig en stund.

MARK
 Men du får inte tro att det här är
 någon jävla kärlekshistoria, annars
 tänker jag inte berätta det.

ELLE
 (drar ciggen över hjärtat)
 Svär på din senaste överdos.

Mark suckar igen, och börjar.

ÅTERBLICKAR TILL VÅRDHEMMET

På hemmet som Mark precis kommit till finns en kille som heter Leo. Mark börjar berätta om deras första möte som skedde under ett KBK-möte (Känn, berätta, känn-möte) bara några dagar tidigare.

INT. VÅRDHEM. GRUPPTERAPISAMTAL. DAG

Marks blick glider genom rummet till andra sidan cirkeln. Där Leo tittar upp, åt höger, hans mun rör på sig, men Mark hör inga ljud. Killarna som sitter bredvid honom tittar också på Leo.

MARK

(v.o.)

Hans närvaro var som en mörk stjärna. Något med så stark gravitation att det sög åt sig allt ljus. Till och med tid. Bländande i sin frånvaro av försök till något annat än att vara.

Mark reser sig upp och lämnar rummet, går igenom en korridor, ut ur byggnaden. Som en skugga följer Leo efter.

EXT. VÅRDHEM. GÅRDEN. DAG

Ute på gården står Leo och Mark bredvid varandra lutade mot en vägg. Leo bjuder på en cigg och förklarar att han tyckte att det var svårt i gruppen när han var ny, nu när han varit med under en längre tid visar de flesta respekt.

Mark frågar om Leos **stjärnring**. Leo viftar bort frågan och förklarar att han fått den av sin syster och att det egentligen inte riktigt är hans stil.

INT. VÅRDHEM. DAGRUM. KVÄLL

Leo och Mark sitter ensamma och tittar på TV tillsammans. Leo vänder sig mot Mark, som fortsätter att titta, tar på hans mage under tröjan, knäpper upp hans byxor, trycker honom bakåt och runkar av honom.

ÅTERBLICKAR TILL VÅRDHEMMET SLUT

EXT. FAMILJENS HEM. HUSTAK. KVÄLL

Marks syster har slutet lyssna. Mark slutar berätta. De är just på väg ner från taket när Elle vänder sig om och stoppar Mark och gör en tydlig markering.

ELLE

Du vet att du inte ställt en enda fråga om mig? Du är som ett stort orosmoln, av bara dig själv.

Mark lyssnar.

ELLE

Om du fuckar upp igen så är du på egen hand. Jag orkar inte plocka upp dig igen, det orkar inte mamma eller pappa heller.

INT. FAMILJENS HEM. KVÄLL

Vid middagsbordet äter de sorbet. Samtalen har tagit slut.

MARK

(voice over)

Det finns gränser som passeras utan
att vi kan göra något alls. Här är
vi instängda, vi är främlingar i
alla färger, i våra egna ansikten,
men dit, dit passerar jag
frivilligt, till honom.

FÖRTEXT: DET HÄR ÄR INGEN JÄVLA KÄRLEKSHISTORIA

AKT 2 MARK OCH LEO

INT. BIL. DAG.

Mark sitter i bilen på väg till hemmet, husen passerar som halvt transparenta spöken.

EXT. VÅRDHEM. VID INGÅNGEN. DAG

Framme vid hemmet står Leo och röker, lutad mot väggen vid ingången. Mark hoppar ur bilen och kramar om sin mamma, går förbi Leo och hälsar subtilt som om de skådespelade. Leo fimpas och följer efter på avstånd.

INT. VÅRDHEM. DAG

Mark blir inskriven medan Leo fortsätter iaktta honom på några meters avstånd. Mark blir visad till sitt rum och Leo följer efter. Leo väntar tills personalen gått och går sedan in på Marks rum.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. DAG

De kastar sig i famnen på varandra. Leo håller fast Mark. De kysser varandra, slutar kyssa varandra, läppar möts och de står mun mot mun. Håller bort varandra i kramande kåthet.

Leo knäpper upp sin gylf. Mark greppar tag och börjar runka av honom. Mark vill gå ner men Leo avbryter honom.

LEO

Nej. Stanna! Stanna här.

De pussas, och trycker ansiktena mot varandra medan Mark fortsätter runka. Leo kommer tillslut och de ramlar ihop på golvet, omfamnas länge utan att prata.

De ligger på golvet. De kysser varandra och sjunker sedan udan så den vitbeiga väggen är det enda vi ser. En filmprojektion dyker upp.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM - VIDEOPROJEKTION

Videoprojektionen visar mot den vitbeiga väggen upp en glimt av ett liv som skulle kunna varit deras. Vi ser Mark och Leo tillsammans på klassiskt romantiska platser; vid frukostbordet, i Gamla Stan Stockholm, vid eiffeltornet, på tåget, badandes vid en sjö.

MARK

(v.o.)

Vi är knappt spegelbilder. Bara skuggor som någon har målat. Egentligen. Vi kanske hade en riktig historia en gång. En sån där som visas i blixtrande motljus och reflexer som smälter ihop med våra leenden. Där vi bär varandra på ryggar, på stranden, med händer som ligger handflata-handrygg. Brusande genom broar. En gång var vi den där stumma filmen som spelades på en duk. Och genom projektionsstrålen, dammpartiklar i virvlande strömmar. Men vi kom ut på fel sida av tiden, och inget av det hände, tåget till den platsen hade redan gått.

Projektionen bryts, brusar sönder.

MARK

(v.o.)

Strandade på perrongen väntade vi, blev otåliga, och började istället följa spåret.

Väggen är vit igen.

MARK

(tyst)

Du är fan Franco för mig.

INT. VÅRDHEM. GRUPPTERAPISAMTAL. DAG

Mark och Leo sitter i KBK-möte (känn berätta känn-möte) och lyssnar på andra. Stämningen är tryckt och respektfull. Folk lyssnar och ser allvarliga ut. Mark säger åt Leo att föreställa sig att de pratar om sex. Samtalsledaren tittar på Mark och Leo med en irriterad blick.

Deltagarnas personliga och känsliga utlägg blir mycket roliga med sex i åtanke varpå Mark och Leo inte kan hålla sig för skratt. Stämningen i rummet blir ansträngd av killarnas fnitter

På andra sidan cirkeln sitter en kille och stirrar hotfullt.

INT. VÅRDHEM. DAGRUM. KVÄLL

Mark och Leo ser tillsammans med några andra på Family Guy. De ger varandra en blick. Mark lämnar rummet. Leo gör en liten stund senare samma sak.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. KVÄLL

De lägger sig i Mark säng och håller om varandra. De pratar om hemmet, personerna som finns där, de jämför deras barndom, de pratar om sina föräldrar. De förstår varandra.

MARK

Du är fan Franco för mig Leo.

Leo förstår inte vad han menar men det gör inget. Mark frågar om Leo ska sova hos honom. Leo vill göra det men måste måste ligga i sin egen säng vid släckning, när personalen räknar in. Klockan blir mycket och Leo smyger över till sitt rum.

LEO

Lova att du inte somnar då?

INT. VÅRDHEM. KVÄLL

Personalen går från rum till rum och räknar in alla. Leo ligger i sin säng när personalen räknar in.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. KVÄLL

Det knackar på Marks dörr, Leo kommer in igen och kryper ner hos Mark.

De fortsätter sina samtal som övergår till fantasier. En drake kommer upp bakom deras säng utan att de ser den. Den frustar, de fnissar, pussas och somnar tillsammans.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. MORGON

De väcks av en vårdare som ser att de sovit tillsammans. Vårdaren är schysst men varnar att de inte får sova tillsammans för att hen kan "få skit för det" om de skulle bli påkomna.

INT. VÅRDHEM. DAGRUM. DAG

De äter lunch tillsammans med de andra på hemmet. I matsalen blir Leo kallad böggjävvel upprepade gånger av samma buffliga och hotfulla person som blev förbannad att de skrattade åt andra på KBK-samtalet. Leo behåller lugnet och ignorerar honom. När personen släpper Leo med blicken vänder sig Leo om och slår ner honom med en stol. Det blir en kall och chockad stämning i matsalen. Mark tittar förundrat på Leo, inte alls med skräck eller avsky.

INT. VÅRDHEM. CHEFENS RUM. DAG

Både Leo och den buffliga killen sitter hos chefen på avdelningen och får lyssna på ett långt utlägg om vilka regler som ska följas. Monologen avslutas med att de måste ge varandra en kram för att visa att de är vänner.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. KVÄLL

MARK

Har de ringt dina föräldrar?

LEO

Ah, men de var lugna.

De pratar om hur människor är och beter sig. Om världen i stort och att isarna smälter.

LEO

Vet du om att det finns en stor isvägg i Antarktis som smälter. Tidigare kunde man inte se var den

LEO
 slutade, den försvann upp i himlen,
 men nu ser man slutet. Och det är
 vi som har gjort det.

Mark lyssnar.

LEO
 Det behöver inte vara så. Livet
 behöver inte vara så svårt. Men vi
 gör det svårt.

Leo har tagit med lim och en påse, han är arg och vill knarka. Mark markerar att han blir orolig för Leos beteende. Leo säger att alla är horor. Att världen är ett ruttet ställe där alla tvingas sälja sig själva för att få vara med.

De knarkar tillsammans. Leo blir hög och glad. Marks rum blir Leos lekplats och scen där han gör en performance för Mark. Han gör Marlyn Monroes låt *I wanna be loved by you* som Marilyn Manson. Mark blir förtrollad.

Dom famlar mellan fantasi och verklighet genom dans och flummigt skratt. Damm som flyger omkring framför taklampan blir drakar. De somnar tillsammans.

INT. BUSS. DAG

Mark och Leo sitter längst bak i bussen och tittar ut över vacker natur som passerar. De ger varandra små blickar och drömmer sig bort. Bussen med personal och patienter stannar vid ett museum och alla hoppar av utom Mark och Leo som sitter kvar och tar tillfället i akt att kyssa varandra. Vårdarna räknar in alla utanför bussen och märker att de saknas, går tillbaka till bussen, ser att Leo och Mark kysser varandra men har svårt att riktigt "ingripa" p.g.a. situationen.

VÅRDPERSONAL
 Va fan? Vi ska av här, allihopa!

INT. MUSEUM. DAG

Gruppen får en guidad tur på museet. Mark och Leo kollar förstrött på alla grejer och följer inte riktigt med på turen. Leo fascinerar av rumporna på de gamla statyerna i sten.

LEO

Dom är fan helt perfekta. Kolla!

Mark fastnar vid en tavla som visar två genus-obestämda kroppar invecklade i varandra. Som om de just funnit varandra och insett att de passar ihop, perfekt. Två pusselbitar.

MARK

(voice over)

Vi håller oss ensamma. Vi håller oss ensamma för att det kanske inte skulle finnas ett slut på kaskaderna om vi skulle gå sönder, att alla andra riskerar att drunkna i oss. Eller så tror vi kanske att det är tomt inuti, att det enda som finns är ett kallt landskap, helt evakuerat. Som ett katastrofområde, platsen för en radioaktiv läcka, inrett med förkolnade kroppar. I de här rummen är vi ensamma, inlåsta i cirklar, borta för evigt i självhats-charters sponsrade av Samhället AB. Vi har ingen aning om att saker kan se ut på något annat sätt för att alla andra platser kräver att vi ska vara hela, att vi alltid får veta att vi är trasiga. Ofullständiga monster som mest med andra. Men det finns oupptäckta kontinenter, dit vi måste fortsätta genom underjordiska tunnlar som ingen vågar ta, rädda för att ryktet säger att det är där världen tar slut. I vad som känns som den mest förlorade sträckan går det att hitta en annan hand. Någon vars trubbiga kanter berättar samma sak. Att vi inte bara är ärr. Inte bara exempel på vad som händer när allt går åt helvete. Att vi kanske inte behöver vara hela människor för att finnas. Kanske inte människor alls. I slutet av tunnelarna når vi x. Där vad som helst händer. Där vi kläcks. Blir drakar. Bränner världen. Tillsammans.

INT. VÅRDHEM. KVÄLL

Mark och Leo är inne i Vårdhemmets medicinskåp och stjälar droger. Leo är van och säger vad de ska ta och inte. Dom tjuvas som små barn.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. KVÄLL

Samma kväll knarkar de tillsammans. Det känns inte lika spännande och kärleksfullt, snarare desperat. Leo drar i sig alldeles för mycket. Båda tar för mycket. Leo segnar ihop på golvet. Mark har svårt att kontrollera situationen genom ruset. Leo ligger tillsynes livlös på golvet och Mark försöker väcka honom samtidigt som han ömt håller om honom. Oro blir panik.

MONTAGE AV VAGA MINNESBILDER

Leo har bajsat ner sig och blir utdragen ur rummet. Mark följer efter bajsspåret ut i korridoren. Någon sliter honom åt sidan. Leo ligger i korridoren med vårdpersonal runt sig. En annan vårdare håller fast Mark utan att han gör motstånd. Han tittar på Leo medan vårdarna försöker väcka honom i korridoren. Andra patienter kommer ut i korridoren och pratar osammanhängande.

MARK

(voice over)

På natten sket Leo ner sig, det stank överallt, jag tror att det fortfarande var på väg ut när de bar bort honom genom korridoren. Det var fläckar på golvet, som brödsdelespåret, fast till ingenstans.

INT. VÅRDHEM. CHEFENS RUM. DAG

Ett förvirrat samtal råder mellan chefen och Marks föräldrar. Mark tittar ut genom fönstret. Chefen förklarar att allt inte står rätt till på hemmet, speciellt inte mellan Mark och Leo, att de inte är bra för varandra. De har stulit och knarkat. De har blivit ett starkt par som inte samarbetar med någon längre.

CHEFEN

Bäst om Mark följer med hem några dagar så får de lite distans till det som skett och tid att tänka över saker.

INT. VÅRDHEM. DAG

Mark går förbi Leos rum innan han åker hem. Leo är grå i ansiktet och lite låg efter överdosen. Han har mjukiskläder på sig. De hinner inte säga mycket.

INT. BIL. DAG

Mark sitter i baksätet på väg hem.

MAMMA

Vi ska göra det bra nu. Det är de små sakerna, eller hur, de små sakerna som räknas.

MARK

De små sakerna

MAMMA

Du är inte ett offer, du är en människa.

MARK

Ja, en människa

MAMMA

Vi älskar dig, jag älskar dig, vi ska göra det rätt nu, eller hur, med små steg.

MARK

Små steg, ja, det kommer bli rätt.

FAMILJENS HEM.

Mark är hemma och pratar med Elle om det som hänt. Hon är orolig och frågar om han börjat ta droger igen. Mark förklarar att det inte handlar om droger, och förresten skulle väl hon inte plocka upp honom igen. Det blir stelt.

Mark ligger i sängen på natten och stirrar i taket medan det flyger drakar utanför fönstret utan att han ser dem.

Det är tyst vid middagsbordet.

Mark går upp tidigt på morgonen, sätter sig på fartsutrappen, tittar på soluppgången, grannen, brevbäraren och fåglarna. Hans pappa kommer ut med kaffe, de pratar litegrann. Pappan vill att allt ska bli bra. Han vill att Mark ska bli bra och att han ska börja trivas med livet.

PAPPA

Vi som har gått igenom så mycket.
Då kan det ju inte bara bli att man
faller tillbaka såhär? Tillåt dig
själv inte att göra det Mark. Du
måste försöka hitta något som är
meningsfullt, något som gör det
värt att stiga upp på morgonen.

Pappan försöker nå sin son, men det är svårt när olika världar försöker mötas. När den ena parten är övertygad om sin fullkomlighet, och inte ens vill försöka förstå den andra.

INT. VÅRDHEM. DUSCHRUM. KVÄLL

Mark och Leo duschar tillsammans i ett tråkigt duschrum. Det är fult och kallt med praktiska plastmattor. Mark sitter på golvet lutad mot väggen under Leo som duschar. Mark är lugn och harmonisk i den tillsynes obekväma situationen. Han blinkar reflexartat när vatten skvätter mot hans ögon, tittar upp på Leo som i sin tur tittar ner på honom. Vatten möter hudar. Leo böjer sig ner över honom, med armarna på varsin sida av axlarna. Droppar faller ner på Marks ansikte.

MARK

(voice over)

När en gråter, ska den andra känna smaken av salt. Så tätt intill varandra är våra själar, att han ser mitt ansikte i varje spegel.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. MORGON

Det är ljus i Marks rum. Mark står på knä framför Leo som håller i hans skalle och trycker honom upprepade gånger mot sitt skrev. Vi hör ljudet. Leo har byxorna nere vid fötterna. En rå sexakt där Leo bestämmer och Mark följer med, suger av honom.

En vårdare, samma som öppnat dörren tidigare, öppnar dörren och de blir påkommna.

TEXT: AKT 3 RESAN

INT. VÅRDHEM. DAG

Mark och hans föräldrar sitter i korridoren och väntar på en stängd dörr. Tyst. Chefen på avdelningen tar in Marks föräldrar medan Mark får sitta kvar i korridoren.

INT. VÅRDHEM. CHEFENS RUM. DAG

Chefen förklarar att Leo och Mark är en dålig kombination och att situationen blivit ohållbar. Tillsammans med föräldrarna bestämmer de att Leo ska förflyttas.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. DAG

Mark och Leo är inne på Marks rum. De sitter i varsin ände av rummet, på golvet, och pratar om det som hänt.

MARK

Har de pratat med dina föräldrar?

LEO

Jag tror det. Vad sa de till dig?

MARK

De har inte sagt något än. De pratade bara med mina föräldrar.

De hatar på omvärldens ignorans och allt det fyrkantiga. En vårdare, samma person som väckt dem tidigare, kommer in i rummet och säger att de inte får vara i varandras rum.

Leo går ut ur rummet. Vid dörren vänder sig Leo om, de ger varandra en sista blick.

VÅRDHEM. MARKS RUM. MORGON

Personalen väcker Mark och ber honom bestämt att klä på sig och följa med.

MARK

Var ska vi?

Vårdaren skriver ut Mark och låter honom sedan gå och äta frukost. Mark försöker se var Leo är men han syns inte till.

VÅRDAREN

Dina föräldrar väntar där ute. Du har permission i helgen.

Mark går ut på gården. Cigarettfimpar med samma märke som Leo röker ligger på marken. Hans föräldrar väntar vid bilen på parkeringen.

INT. BIL. DAG

Det är tyst i bilen.

INT. FAMILJENS HEM. EFTERMIDDAG

Hemma hos föräldrarna känner sig Mark ensam och orolig.

Pappan frågar vad det är som händer på vårdhemmet egentligen. Mark har svårt att svara. Tittar ut genom fönstret.

INT. FAMILJENS HEM. MARKS RUM. KVÄLL

Mark sitter vid ett skivbord i sitt gamla barndomsrum. Framför sig har han ett dockhus som är välanvänt sedan flera barndomar. I dockhuset finns rum där mamma, pappa, dotter och son huserar. Han flyttar runt dockorna och möblerar om. Försöker få allt att passa ihop.

I ett av rummen står en My little pony. Han lyfter in hästen i rummet där familjen står. Hästen får nästan inte plats och är klumpig i dockfamiljens närvaro. Han försöker få hästen att passa in, hitta sin plats men det går inte och hästen får istället lägga sig ensam på en säng i ett av rummen. Den trillar av sängen, för stor, sängen för liten.

VÅRDHEM.

Mark kommer tillbaka till vårdhemmet och märker att Leo är borta. Killen som Leo tidigare har spöat håller på att inreda Leos rum till sitt eget.

MARK

Var är Leo?

KILLEN

Han har flyttat.

Mark frågar var Leo flyttat men killen svarar inte. Han kastar Leos kvarglömda hoodie-tröja i famnen på Mark.

KILLEN

Stick!

Mark blir stressad och orolig. Han går snabbt genom korridorerna, in i dagrummet och tittar sig omkring. Han går tillbaka genom korridoren till Leos rum igen.

MARK

När flyttade han?

Killen svarar inte.

INT. VÅRDHEM. CHEFENS RUM. DAG

Mark sitter och lyssnar när chefen förklarar att Leo inte kunde bo kvar här. Han hade speciella behov. De kunde inte ta hand om honom.

CHEFEN

Ni var inte bra för varandra... Som man bäddar får man ligga... Och det här är ingen ungdomsgård... Folk betalar för att det här ska fungera, för att det ska bli bra så bra för er som möjligt och för att de bryr sig om er.

INT. VÅRDHEM. DAGRUM. KVÄLL

Mark sitter och tittar ut genom fönstret i matsalen. Han ser livlös och drogad ut. Tittar runt i rummet. Tittar på de andra patienterna. Tomma blickar. Family Guy på TV:n i bakgrunden. Marks tankar hörs inte längre. Det är tyst i hans huvud.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. DAG

Mark får besök av sin familj. Han ligger lamslagen i sängen. Han pratar inte med dem. Möter inte deras frågor.

MARK

Ni visste också att han skulle åka.

Varken mamma, pappa eller syster svarar.

MARK

(till sin mamma)

Då är du också bara en hora.

Ingen vet vad de ska göra. Vad de ska säga.

MAMMA

Du behöver din egen tid Mark. Inte någon annans tid. Inte någon annans problem. Du måste ju hitta din egen styrka. Du är inte ett offer, du är ju inte det, du är en människa.

Mark tröttnar på deras försök till peptalk och börjar lalla.

MARK

Lalalaa, lalalaaa.

Högre och högre så de tillslut inte kan prata genom hans lallande. De försöker prata med Mark men det går inte. De lämnar tillslut rummet medan Mark ligger ensam kvar.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. KVÄLL

Ångesten och oron har kommit tillbaka till Mark på allvar. Detta avspeglas i hans sömnlöshet och tankar. Inget är värt att leva för, det finns ingen trygg plats för Mark längre, ingen att vända sig till.

FAMILJENS HEM.

Mark är hemma på permis igen. Allt är ganska grumligt nu. Som ett obehagligt montage som maler på. Fast hemma, fast i sig själv, fast i ångest och oro, gör inget bättre, blir ingen bättre, inget blir bättre.

Syster klappar om Mark i soffan, han ligger i hennes knä och det kommer vatten ur ögonen på honom. Filmen är en svensk deckare. Ljudet är obehagligt, som om något stundar. Pappan kommer in i rummet varpå Mark reser sig upp fort och döljer tårarna.

Mark håller andan vid middagsbordet, inte för att få uppmärksamhet utan för att han måste. Det är en omöjlig situation för alla. Tyst.

Mark försöker sova.

Mark är ute på gården ensam mitt i natten med sitt dockhus. Han ställer det på en lövhög och tänder på. Det tar snabbt eld och Mark tittar på medan det brinner. Mark hör något och vänder sig om, det är grannen som kommer hem svinfull med bilen, parkerar dåligt och ramlar runt full på andra sidan vägen. Mark iakttar sin granne som inte lägger märke till Mark och hans brasa.

INT. VÅRDHEM. GRUPPTERAPISAMTAL. DAG

Tillbaka på hemmet igen. Mark sitter i gruppterapisamtal och lyssnar på de andra. Han kan inte vara glad, det går inte att låssas längre. Samtalet landar hos Mark. Alla vill att han ska känna och berätta.

MARK

Men jag känner ju ingenting?

SAMTALSLEDAREN

Men försök.

MARK

Jag känner ingenting, för er...

Mark håller en lång monolog där han förklarar allt. Allt om alla. Allt han lärt sig av Leo: Att alla är horor, att livet egentligen inte är så svart, det är bara vi som gjort det svårt, vi har förstört det. Ett kontrollerat utbrott där alla blir hypnotiserade. Mark visar att kraften som han och Leo utstrålade tillsammans fortfarande finns kvar inom honom.

VÅRDHEM.

Systemern hälsar på Mark på vårdhemmet. Stämningen är kall. De står i hallen till hans rum och pratar. Hon ger Mark ett brev. Mark förstår inte. Systemern säger att hon vet var Leo finns och ger honom sedan brevet.

Leo har kontaktat henne på "utsidan" och gett henne information om hur Mark ska hitta honom.

SYSTER

Han är det bästa du har gjort.

INT. VÅRDHEM. MARKS RUM. MORGON.

En liten drake landar på Marks fönsterbräde. Den går runt likt en duva och pickar då och då nästan uppmanande på fönstret. Mark vaknar till och tittar på draken. Iaktar den noga. Någonting tänds inom Mark den morgonen.

Tankarna, resonemangen, fantasin börjar flöda igen. Hela förmiddagen utför Mark sysslor som ter sig vardagliga, men som också utförs bestämt, slutgiltigt, som en förberedelse.

MARK

(voice over)

När du väl har ett förhållande med en drog så går den aldrig att

MARK

avsluta, inte som folk tror. Den kommer alltid finnas, till och med när tillgången är strypt, eller när du torkat färdigt. Som ett öga du inte kan se. Som inte stängs. Som ser dig. Genom andra. Hela tiden. Tyst betraktande, och frågan blicken ställer är alltid: när kommer vi att mötas igen?

Mark klär på sig, lägger sig under täcket och låssas sova när personalen släcker och räknar in.

Han klättrar ut genom fönstret. Det är skymning utanför och solen försvinner ner i horisonten. Mark springer genom skog, ut till en bilväg, undviker en bil som är påväg mot honom genom att springa in i skogen igen.

MARK

(voice over)

I drogens mörker finns ingenting, det är ögonblick som tar slut, du famlar, blind, konstant livlös utan dess kyssar. Och en liten del av hjärtat tillhör det, tillhör på ett sätt som är övermäktigt, som kräver.

Mark tar sig djupare in i skogen, han blir svettigare, skitigare, ramlar. Han kommer fram till ett stort, helt fantastiskt, nerlagt gammalt nöjesfält. Han går genom det. Fokuserad, frammåt som i transmarsch. Ett äldre par med likadana träningoveraller springer förbi honom och uppmanar honom att springa snabbare. Han snabbar på.

MARK

(voice over)

Och kanske inte förrän du sliter ut samma del, samma fråga, samma sätt, samma obarmhärtinga, våldsamma sätt, och transplanterar det i någon annan. Utan hämningar. Då. Och bara då. Inte frihet. Inte luft. Inte ens blod. Utan som kokainets urmoder, rent, skinande. Det är sant, kärlek är den drog som fyller mörkret med ljus, och allt annat är substitut.

Mark springer under fantastiskt höga gamla tågbroar som växt över till grönskande statyer. Han ser Franco, med mustasch och höga mössa, på avstånd stå med ett varnande finger i

luften. Han fortsätter springa. Grönskan och solnedgången övergår till dimma och höga ensliga torn reser sig i bakgrunden. Drakar flyger högt över Mark men han ser dom inte.

MARK

(voice over)

Osynliga kristaller som pumpar genom själen och fokuserar dess pupill. Därför är det här mycket värre, för det som händer är att den lilla delen muterar, blir ett organ, ett andra hjärta. Det riktiga. Och när det förloras... är det som kanske låter som tinnitus egentligen ljudet av din själ som ruttar bort. Lämna dig levande död, som vålnad.

Mark springer genom en nerlagd gammal friidrottsarena som är gigantisk. Regn har övergått till snö och utomhusarenan är vit. Strålkastare slås på och ut kommer Strindberg luffande. Han har på sig en stram kostym. Strindberg är en hybrid mellan räv och människa. Mark börjar jogga vidare.

STRINDBERG

Mark!

MARK

Jag hinner inte! Sorry.

Strindberg springer ansträngt ikapp Mark. Han fummlar med ett glas absint i ena handen och försöker hinna med i Marks tempo.

STRINDBERG

(uppenbart ansträngd)

Förhelvete Mark! Gör du det här av kärlek?

MARK

Jag hinner inte prata nu.

STRINDBERG

Du är förvirrad! Vet du vad som är starkas här i världen? Va!? På tredje plats: Ilska. På andra plats: Kärlek. Och på första plats: KÅTHET!

Strindberg stannar. Mark fortsätter springa.

STRINDBERG

Fattar du?!

Mark springer ut ur arenan och in i mörk vinterskog.

MARK

(voice over)

Jag tror jag förstår, det är inte så svårt egentligen, det är bara vi som gjort det så förbannat svårt. Vi tar det från början. Det här är ingen jävla kärlekshistoria. Det är ingen historia. Det är på riktigt. KBK, eller hur? Fuck you.

Mark kommer fram till en gigantisk isvägg. Han är genomblöt av svett, regn och snö. Han är skitig och andfådd. Han tittar sig omkring men ser ingen. Bara en stor isvägg, likt en mur, framför honom. Han lägger handen mot den. Han backar några steg och skriker.

MARK

Leo!

Mark tar i allt rösten bär.

MARK

LEOOO!

Isväggen skakar. Mark fortsätter skrika.

MARK

LEEEOO!

Isväggen rasar och Mark flyger åt sidan. När Mark tittar upp igen är isväggen borta och en svensk äng ligger framför honom. Det är morgon och solen har börjat resa sig lila och orange i horisonten. Längre bort på ängen står en stor byggnad med tillhörande parkering. Över byggnaden flyger drakar. Mark ligger kvar i gräset och tittar förundrat.

Mark reser sig och går över ängen bort mot byggnaden.

INT. BYGGNAD. MORGON

Mark lyckas ta sig in och smyger genom korridorerna. Han går förskiktigt mellan rummen och tittar in. Han kommer fram till ett rum där det står "Leo Stjärnfeldt" på dörren. Han tittar in. Han bankar på dörren.

Mark hör ett skrik längre bort i korridoren. Mark blir stressad och bankar en gång till. En vårdare kommer längre bort i korridoren. Mark bankar en gång till, Leo öppnar, Mark kastar sig i Leos famn. När Leo ser att det är Mark börjar han skrika och håller om Mark hårt.

Leo tar en stol från sitt rum och ställer den framför dörren så den inte går att öppna. Han vänder sig om Mark igen. De håller om varandra och kramas och pussas så mycket de bara förmår. Vårdaren försöker få upp dörren.

VÅRDAREN

Va fan gör ni? Hallå!

Vårdaren försöker förgäves öppna dörren.

Leo kramar Mark. Mark tittar över Leos axel på vårdaren. Dom släpper kramen och tittar varandra i ögonen.

SLUT.